

NASLOV ORIGINALA:

Michael Newton, Ph.D.

Destiny of Souls: New Case Studies of Life Between Lives

Copyright © 2000 by Michael Newton, Ph.D.

Published by Llewellyn Publications Woodbury, MN 55125 USA

www.llewellyn.com

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2020

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Milica Simić

LEKTURA I KOREKTURA:

Milica Rakić

DIZAJN KORICE:

Siniša Subotić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

ISBN 978-86-6035-729-0
COBISS.SR-ID 283984908

DR MAJKL NJUTN

SUDBINA DUŠA

HARMON**NIJA**

„Pošto sam pročitala drugo poglavlje knjige *Sudbina duša* o tome kako se duše nama dragih osoba vraćaju da bi nas utešile, počela sam da plačem od radosti.”

Suzan, Sacramento, Kalifornija

„Oduševljena sam što su učenja dr Njutna objavljena u još jednoj knjizi. To nam daje još veće razumevanje onoga što smo naučili u prvoj knjizi.”

Lora, Denver, Kolorado

„*Sudbina duša* će obradovati mnoge ljude kao što sam ja koji su želeli još posle *Putovanja duša*.”

Džeri, Olbani, Njujork

„Nisam shvatao svoja sećanja na život posle smrti sve dok nisam pročitao vašu knjigu.”

Dejv, Atlanta, Džordžija

„Kvalitet i sveobuhvatnost vašeg pisanja o duhovnosti toliko su duboki, a ipak uspevate da prenesete tako složene ideje na tako jednostavan način. Zahvaljujem vam se od srca na inspiraciji.”

Doris, Riversajd, Kalifornija

„Pozdravljam vaše odvažno suprotstavljanje glavnoj struji negativnog razmišljanja o religiji u ovoj zemlji.”

Marša, Topeka, Kanzas

„Vaša analiza strukture duhovnog sveta kao mesta reda i ljubavi ispunila me je nadahnućem.”

Trejsi, Džasper, Indijana

„Vaša knjiga mi je donela veliku utehu i pomogla mi da se manje plašim velike nepoznanice.”

Rene, Pariz, Francuska

„Prosvetljujuće poruke potekle iz razgovora sa vašim klijentima imaju neprocenjivu vrednost.”

Holc, Bon, Nemačka

„Često sam osećala duboku usamljenost i imala osećaj da ne pripadam ovom životu. Pomogli ste mi da shvatim odakle dolaze ti osećaji i ko sam ja zapravo.”

Rejčel, London, Velika Britanija

Sadržaj

IZJAVE ZAHVALNOSTI	11
UVOD.....	13
1. DUHOVNI SVET	17
2. SMRT, BOL I UTEHA	26
Negiranje i prihvatanje	26
Terapeutske tehnike duša.....	27
Načini na koje se duše povezuju sa živim ljudima.....	30
<i>Telesni dodir</i>	30
<i>Poistovećivanje sa nekim predmetom</i>	32
<i>Prepoznavanje u snu</i>	36
<i>Prenos kroz decu</i>	43
<i>Kontakt u poznatom okruženju</i>	45
Stranci kao glasnici	48
Anđeli i druga nebeska bića	49
Emocionalni oporavak duša i onih koji su nadživeli pokojnike .	53
Ponovni susret sa voljenim osobama.....	57
3. ZEMALJSKI DUHOVI	60
Astralne ravni	60
Duhovi prirode	62
Duhovi	63
<i>Napuštена duša</i>	65
<i>Dvojnost duše</i>	69
Odvojene duše.....	71
Bestelesna bića koja posećuju Zemlju	75
Demoni ili deve.....	79
4. OBNAVLJANJE DUHOVNE ENERGIJE	89
Energija duše.....	89
Uobičajeni postupak na vratnicama	90
Postupak s hitnim slučajevima na vratnicama	91

Područja oporavka za manje oštećene duše	93
Obnavljanje teško oštećenih duša	96
Samotne duše	106
Energetsko isceljivanje na Zemlji.....	110
<i>Isclitelji ljudskog tela</i>	110
<i>Isclitelji životne sredine</i>	114
Razdvajanje i spajanje duša	117
<i>Tri stanice</i>	120
5. SISTEMI GRUPA DUŠA	125
Rađanje duše	125
Duhovna okruženja.....	132
<i>Sećanje</i>	134
<i>Centri zajednica</i>	136
<i>Učionice</i>	141
<i>Biblioteka sa Knjigama života</i>	146
Boje duša.....	163
<i>Mešavina boja u grupama duša</i>	163
<i>Boje posetilaca u grupama</i>	171
<i>Razlika između boja ljudske aure i aure duše</i>	172
<i>Duhovna meditacija pomoću boje</i>	174
<i>Oblici energetskih boja</i>	176
Zvuci i duhovna imena	180
Grupe duša za učenje	181
6. VEĆE STARACA.....	190
Ljudski strah od suda i kažnjavanja	190
Okruženje za procenu duše	192
Izgled i sastav Veća	199
Znakovi i simboli	210
Prisustvo	225
Lanac božanskih uticaja	229
Obrađivanje sastanaka Veća.....	232
7. DINAMIKA ZAJEDNICA	238
Srodne duše	238
<i>Primarna srodna duša</i>	242
<i>Srodne duše-prijatelji</i>	243
<i>Duše-poznanici</i>	243
Veze između duhovnih i ljudskih porodica.....	251
Ponovni susret sa dušama koje su nas povredile.....	255
Interakcija između grupa duša.....	262

Rekreativne aktivnosti u duhovnom svetu.....	265
<i>Slobodno vreme</i>	265
<i>Školski odmori</i>	265
<i>Mir i samoća kao odmor i rekreacija</i>	266
<i>Odlazak na Zemlju u svrhu odmora i rekreacije</i>	267
<i>Stvaranje zemaljskih naselja</i>	269
<i>Duše životinja</i>	270
<i>Prostor za preobražaj</i>	275
<i>Ples, muzika i igre</i>	277
Četiri opšta tipa duša.....	287
8. NAPREDNA DUŠA.....	288
Matura.....	288
Prelazak na srednji nivo.....	290
Specijalizacije.....	293
<i>Učitelji u jaslicama</i>	293
<i>Etičari</i>	295
<i>Specijalisti za usklađivanje</i>	299
<i>Majstori za oblikovanje</i>	302
<i>Istraživači</i>	310
9. PRSTEN SUDBINE.....	320
Prostorija za pregled budućih života.....	320
Vremenske linije i izbor tela.....	324
Gospodari vremena.....	328
Slobodna volja.....	333
Duše mladih.....	343
<i>Gubitak deteta</i>	343
<i>Nova partnerstva između duše i tela</i>	345
10. NAŠ DUHOVNI PUT.....	354
O AUTORU.....	360

Izjave zahvalnosti

Ova knjiga posvećena je mom ocu Džonu Njutnu, koji mi je u ranom detinjstvu usadio ljubav prema novinarstvu i mom sinu Polu kojem se zahvaljujem na humoru i podršci tokom kasnijih godina mog života.

Zahvalan sam i svojoj supruzi Pegi koja mi je pomogla da pregledam na stotine slučajeva tokom pripreme za pisanje ove knjige. Posebno se zahvaljujem ljudima koji su pročitali rukopis – Nori Njutn Mejper, Džonu Fehiju, Džeklin Neš, Geriju i Suzan Anes i mojoj urednici, Rebeki Zins.

Želeo bih da se zahvalim i mnogim ljudima koji su me kontaktirali otkako je 1994. godine objavljena knjiga *Putovanje duša* i koji su mi rekli koliko mnogo im je značila spoznaja o životu posle smrti. Na kraju su me ubedili da ih još jednom povedem na drugu stranu vremena.

Uvod

Ko smo? Zašto smo ovde? Kuda idemo? Pokušao sam da dam odgovor na ova večita pitanja u svojoj prvoj knjizi *Putovanje duša*, koju je 1994. godine objavila izdavačka kuća *Levelin*. Mnogi ljudi su mi rekli da je ta knjiga podstakla duhovno buđenje njihovog unutrašnjeg *ja* zato što nikada pre nisu pronašli toliko detaljan opis života u duhovnom svetu. Rekli su i da su im te informacije potvrdile njihov dubok osećaj da duša nastavlja da živi i posle fizičke smrti, kao i da su im otkrile koja je svrha povratka na Zemlju.

Kad je knjiga objavljena i kad je prevedena na druge jezike, čitaoci iz celog sveta počeli su da me pitaju da li ću napisati drugu. Dugo sam se odupirao tim predlozima. Bilo mi je teško da sakupim i organizujem sve podatke koje sam dobio na osnovu svojih dugogodišnjih istraživanja, a onda da ih uobličim u sveobuhvatno delo o našem besmrtnom životu. Smatrao sam da sam već dovoljno učinio. U uvodu knjige *Putovanje duša* rekao sam da sam se bavio tradicionalnom hipnoterapijom i objasnio koliko sam bio skeptičan u vezi sa upotrebom hipnoze u metafizičkoj regresiji. Godine 1947, kad sam imao petnaest godina, hipnotisao sam svog prvog subjekta, tako da definitivno pripadam „staroj školi”, a ne „njuejdžerima”. Zbog toga sam i bio u šoku kad sam sasvim slučajno otvorio vrata duhovnog sveta. Na osnovu većine regresija u prošle živote koje su vodile kroz život između života, činilo mi se da je to samo neko maglovito čistište koje služi kao most koji spaja jedan život s drugim.

Ubrzo sam shvatio da moram da otkrijem način da doprem do sećanja svojih klijenata na život na tom tajanstvenom mestu. Posle više godina istraživanja, najzad sam uspeo da stvorim radni model strukture duhovnog sveta i shvatio sam kolika je terapijska vrednost tog procesa za moje klijente. Otkrio sam i to da nije važno da li je neko ateista ili duboko religiozna osoba ili da li veruje u neki filozofski smer između te dve krajnosti – kad bi dospeli u odgovarajuće nadsvesno hipnotičko stanje, izveštaji svih mojih klijenata

bili su u skladu jedan s drugim. Zbog toga sam postao ono što sam nazvao „duhovni regresionista“, odnosno hipnoterapeut koji se specijalizovao za život posle smrti.

Knjigu *Putovanje duša* napisao sam da bih javnosti predstavio osnovne informacije i to date u vidu urednog sleda događaja, o tome kako izgleda umreti i preći na drugu stranu – ko nas tamo dočekuje, kuda idemo i šta radimo kao duše u duhovnom svetu pre nego što izaberemo svoje sledeće telo za ponovnu inkarnaciju. Knjiga je bila osmišljena kao dnevnik putovanja kroz vreme, a koristio sam istinite opise slučajeva svojih klijenata koji su mi govorili o svojim iskustvima života između života. *Putovanje duša* nije bila samo još jedna knjiga o prošlim životima i reinkarnaciji, već pionirsko delo u metafizičkom području koje je do tada bilo potpuno neistraženo iz ugla upotrebe hipnoze.

Tokom osamdesetih godina, dok sam stvarao radni model sveta između života, prestao sam da u svojoj praksi koristim sve druge oblike hipnoterapije. Postao sam opsednut otkrivanjem tajni duhovnog sveta, stvarajući pri tom sve veću gomilu dosijea sa slučajevima. To me je uverilo u ispravnost i pouzdanost mojih prethodnih otkrića. Tokom tih godina specijalizovanog istraživanja duhovnog sveta, radio sam praktično potpuno izolovan od svih. Za to su znali samo moji klijenti, i to onoliko koliko se to ticalo njih samih i njihovih prijatelja. Čak sam se držao podalje i od knjižara i knjiga o metafizici zato što sam želeo da budem potpuno neopterećen bilo kakvim spoljašnjim predubedenjima. I danas verujem da je moja odluka o toj samonametnutoj izolaciji i neizlaženju u javnost bila dobra.

Kad sam napustio Los Angeles da bih se povukao u planine Sijera Nevade i napisao *Putovanje duša*, očekivao sam da ću posle toga tiho skliznuti natrag u anonimnost. To je bila zabluda. Većina materijala predstavljenog u knjizi nije bila nigde pre toga objavljena i preko svog izdavača sam dobio mnoštvo pisama. Izdavačkoj kući *Levelin* dugujem zahvalnost za to što je imala dovoljno mudrosti i hrabrosti da moje istraživanje predstavi javnosti. Ubrzo posle objavljivanja knjige, poslali su me na turneju. Držao sam predavanja i učestvovao u emisijama na radiju i televiziji. Ljudi su tražili više pojedinosti o duhovnom svetu i stalno su me pitali da li imam još materijala proisteklog iz mog istraživanja. Morao sam da im odgovaram potvrdno. Imao sam imao veliki broj neobjavljenih informacija za koje sam pretpostavljao da javnost nije bila spremna da ih prihvati od nekog nepoznatog autora. Uprkos činjenici da je *Putovanje duša* predstavljalo izvor nadahnuća za mnoge ljude, odupirao sam se ideji o

pisanju nastavka. Odlučio sam se za kompromisno rešenje. Kad je izlazilo peto izdanje *Putovanja duša*, dodali smo indeks pojmova, novu naslovnu stranu i neka nova poglavlja kojima sam želeo da odgovorim na zahteve čitalaca za dodatnim objašnjenjima nekih tema. To nije bilo dovoljno. Količina pisama sa pitanjima o životu posle smrti koju sam dobijao iz nedelje u nedelju dramatično je rasla. Ljudi su počeli da me traže i odlučio sam da u ograničenom obimu ponovo otpočnem sa svojom praksom. Primetio sam veći procenat razvijenih duša. Klijenti moraju da čekaju izvesno vreme da bi došli na red zato što sam se delomično povukao u penziju i umnogome smanjio količinu rada. Zahvaljujući tome imam manje mladih duša koje se nalaze u nekoj psihičkoj krizi, a više klijenata koji mogu da budu strpljivi. Ti ljudi žele da otkriju smisao u pozadini određenih pitanja ulazeći u svoja duhovna sećanja da bi uskladili i precizirali svoje životne ciljeve. Mnogi od njih su i sami iscelitelji i učitelji i s poverenjem mi daju informacije o svom životu između života. Nadam se da sam im ja zauzvrat pomogao na njihovom putu.

Sve to vreme javnost je imala osećaj da nisam otkrio sve svoje tajne. Najzad, počeo sam da razmišljam o tome kako da pristupim pisanju druge knjige. Sva ova dešavanja koja sam naveo dovela su do nastanka *Sudbine duša*. Svoju prvu knjigu smatram hodočašćem kroz duhovni svet na širokoj reci večnosti. Putovanje je počelo na ušću reke, u trenutku fizičke smrti, a završilo se na mestu na koje se vraćamo u novo telo. U *Putovanju duša* otplovio sam uzvodno prema Izvoru najdalje što sam mogao. To se nije promenilo. Iako se sećanje na bezbroj takvih putovanja krije u umu svake osobe, niko ko se još uvek inkarnira ne može da me povede dalje od toga.

Sudbina duša vodi putnike na drugu ekspediciju uz reku, s dodatnim skretanjima duž važnih pritoka koja nam omogućavaju detaljnije istraživanje. Tokom našeg drugog zajedničkog putovanja, želim da otkrijem više skrivenih aspekata te maršrute da bih ljudima pružio širi pogled na celinu. Ovu knjigu sam uobličio po tematskim kategorijama a ne po vremenu i mestu dešavanja. Preskočio sam vremenske okvire normalnog kretanja duše između duhovnih lokacija da bih u potpunosti analizirao ta iskustva. Pokušao sam da ponudim čitaocima pogled na iste elemente života duše iz perspektive različitih slučajeva. Namera *Sudbine duša* je da proširi naše razumevanje neverovatanog osećaja reda i planiranja koji postoje zbog dobrobiti ljudskih bića.

U isto vreme, namera mi je bila da ovo drugo putovanje u čudesa duhovnog sveta bude zanimljivo i prijatno i neiskusnim putnicima.

Onima koji moje delo čitaju po prvi put, prvo poglavlje će pružiti sažeti pregled onoga što sam otkrio o životu između života. Nadam se da će vam taj pregled pomoći u razumevanju onoga što sledi i možda vas podstaći da pročitate i prvu knjigu. Dakle, dok počinjemo svoje drugo zajedničko putovanje, želim da se zahvalim svima vama koji ste mi pružili mnogo podrške u napornom radu potrebnom za otključavanje duhovnih vrata uma. Ta poznanstva, zajedno sa ljubaznošću brojnih vodiča, a pogotovo mog, dala su mi energiju da nastavim s tim zadatkom. Smatram sebe zaista blagoslovenim zato što sam izabran za jednog od glasnika ovog značajnog poduhvata.

Duhovni svet

U trenutku smrti, naša duša uzdiže se iz svog tela-domaćina. Ako je duša stara i poseduje iskustvo iz brojnih prethodnih života, odmah zna da je slobodna i da ide kući. Tim naprednim dušama nije potrebno da ih neko dočekuje. Ipak, većinu duša s kojima sam radio dočekivali su njihovi vodiči neposredno iznad Zemljine astralne ravni.

Mlada duša ili duša deteta koje je umrlo, može da bude pomalo dezorijentisana sve dok se neko ne spusti po nju na nižu ravan, bliže Zemlji. Postoje i duše koje odluče da neko vreme ostanu na mestu na kojem su umrle. Većina njih želi odmah da ode. U duhovnom svetu vreme nema značaja. Duše koje odluče da uteše nekoga ko tuguje ili imaju neki drugi razlog da izvesno vreme ostanu u blizini mesta svoje smrti, nemaju osećaj izgubljenog vremena. Vreme za duše postoji samo kao „sada”, za razliku od linearnog vremena na Zemlji.

Dok se udaljavaju od Zemlje, duše imaju osećaj da ih okružuje sve snažnija blještava svetlost. Neke će nakratko videti sivkastu tamu i imaće osećaj da prolaze kroz neki tunel ili portal. Razlika između ova dva fenomena zavisi od izlazne brzine duše, a ta brzina zavisi od iskustva duše. Osećaj povlačenja od strane vodiča može da bude blag ili energičan, u zavisnosti od nivoa zrelosti duše i njene sposobnosti za brzo menjanje. U ranim fazama izlaska sve duše se susreću sa „magličastim oblacima” koji se ubrzo razilaze što im omogućava pogled u velike daljine. U tom trenutku prosečna duša vidi energiju u obliku duha kako joj se približava. To mogu da budu jedna ili dve voljene srodne duše, ali najčešće se radi o našem vodiču. I kad se desi da nas dočeka naš bračni drug ili neki prijatelj koji je umro pre nas, naš vodič je uvek u blizini da bi preuzeo proces tranzicije. Tokom svih ovih godina koje sam proveo u istraživanju nisam imao ni jednog jedinog klijenta kojeg je dočekala neka važna religijska ličnost kao što su Hrist ili Buda. Ipak, esencija tih velikih učitelja sa Zemlje nalazi se u ličnim vodičima koji su nam dodeljeni.

U trenutku kad su duše usmerene prema mestu koje nazivaju „domom”, njihova forma se menja. One više nisu ljudi na način na

koji razmišljamo o ljudskim bićima sa određenim emocionalnim, karakternim i fizičkim karakteristikama. Tako, recimo, duše ne žale zbog svoje nedavne fizičke smrti onako kako žale njihovi bližnji. Naša duša čini nas ljudskim bićem dok smo na Zemlji, ali bez tela mi više nismo *homo sapiens*. Duša je neopisivo veličanstvena. Ja o dušama razmišljam kao o inteligentnim svetlosnim oblicima energije. Neposredno posle smrti duše se iznenada osećaju drugačije zato što više nisu sputane telom kao svojim privremenim domaćinom koje ima mozak i centralni nervni sistem. Nekim dušama je potrebno više vremena da se prilagode nego nekim drugim.

Energija duše može da se podeli na identične delove, nalik hologramu. Ona može da vodi više paralelnih života u različitim telima, ali se to dešava mnogo ređe nego što se o tome može pročitati u knjigama. Međutim, zahvaljujući toj dvostrukoj prirodi duše, deo naše svetlosne energije uvek ostaje u duhovnom svetu. To je razlog zašto se dešava da neko vidi svoju majku kad se vrati tamo iz života iako je ona umrla pre trideset zemaljskih godina i ponovo se inkarnirala.

Vreme trajanja procesa orijentacije sa vodičem koja se obavlja pre nego što se spojimo sa svojom grupom duša, različito je i zavisi od svake duše ponaosob, a i menja se tokom različitih života iste duše. To je mirno vreme za savetovanje tokom kojeg možemo da izbacimo iz sebe sve frustracije u vezi sa životom koji je upravo završen. Orijentacija bi trebala da bude početna faza podnošenja izveštaja, uz nežan podsticaj pronicljivih i brižnih učitelja vodiča.

Taj sastanak može da traje duže ili kraće, u zavisnosti od toga šta smo postigli u odnosu na svoj životni ugovor. Pregledaju se i posebna karmička pitanja, iako će se o njima detaljnije raspravljati unutar naše grupe duša. Energija nekih duša neće biti odmah vraćena u njihovu grupu duša. To su duše koje su kontaminirane svojim fizičkim telom i koje su počinile neki zločin. Postoji razlika između pogreške bez želje da se nekome naudi i namerno počinjenog zla. Pažljivo se procenjuju stepeni štete koja je naneta drugima, bilo iz nemara bilo iz zle namere.

Duše koje su počinile neki zločin odvođene se u posebne centre koje neki klijenti nazivaju „jedinice intenzivne nege”. Kažu mi da se tu obavlja preoblikovanje njihove energije s ciljem da ponovo postanu celovite.

U zavisnosti od prirode prestupa, te duše mogu da se vrate na Zemlju prilično brzo. Moguće je da izaberu da u sledećem životu budu žrtve zločina. Ipak, ako su nanosile zlo drugima tokom dužeg perioda i ako su ti zločini bili posebno okrutni tokom više života,

to ukazuje da postoji obrazac zločinačkog ponašanja. Takve duše mogu da provedu duže vreme u samotnom duhovnom životu, možda i preko hiljadu zemaljskih godina. Vodeći princip u duhovnom svetu je da duša mora da se na neki način iskupi u budućem životu za zločin koji je počinila, bez obzira da li je to učinila namerno ili nenamerno. Ovo se ne smatra kaznom, pa čak ni okajavanjem, već prilikom za karmički rast. Ne postoji pakao za duše, osim možda na Zemlji.

Neki životi toliko su teški da se duše vraćaju kući veoma umorne. Uprkos procesu obnavljanja energije koji pokreću naši vodiči kombinujući svoju energiju sa našom još na vratnicama, ipak je moguće da imamo smanjeni protok energije. U tim slučajevima biće potrebno više odmora i samoće, a manje slavlja. Zapravo, duše koje žele da se najpre odmore to i čine pre nego što se ponovo spoje sa svojom grupom. Naše grupe duša mogu da budu glasne ili tihe, ali uvek pokazuju poštovanje prema onome što smo proživeli tokom inkarnacije. Sve grupe dočekuju svoje prijatelje na svoj način, s dubokom ljubavlju i osećajem prijateljstva.

Povratak kući je radosna pauza, posebno posle fizičkog života u kojem nije bilo mnogo karmičkog kontakta sa našim bliskim srodnim dušama. Moji klijenti mi govore da ih uglavnom dočekuju sa smehom, zagrljajima i mnogo humora, što smatram obeležjem života u duhovnom svetu. Izuzetno srdačne grupe koje su planirale velike proslave za dušu koja se vraća mogu da prekinu da obavljaju sve druge svoje aktivnosti. Jedan klijent mi je rekao sledeće o dobrodošlici koju su mu priredili pri povratku kući:

Posle mog poslednjeg života, moja grupa organizovala je veliku zabavu s muzikom, vinom, plesom i pesmom. Sve su uredili tako da izgleda kao tipično slavlje u starom Rimu, s mermernim dvoranama, togama i egzotičnim nameštajem, što su sve bila obeležja mnogih života koje smo zajedno proveli u antičkom periodu. Ispred svih me je čekala Melisa (njegova primarna srodna duša), ponovo stvorivši razdoblje iz kojeg je se najbolje sećam. Izgledala je divno, kao i uvek.

Broj članova jedne grupe duša kreće se od tri do dvadeset pet, a prosečno ih je petnaestak. Postoje situacije u kojima duše iz obližnjih grupa žele da se povežu jedne s drugima. U toj aktivnosti često učestvuju stare duše koje imaju mnogo prijatelja u drugim grupama, sa kojima su se družile u stotinama prošlih života. Oko deset miliona gledalaca u SAD gledalo je 1995. godine na televiziji emisiju

„Posmatranja”, u produkciji *Paramaunta*, u kojoj je predstavljen jedan deo mog rada. Oni koji su gledali tu emisiju o životu posle smrti možda se sećaju jedne moje klijentkinje po imenu Kolin, koja je pričala o našoj seansi. Ona je opisala povratak u duhovni svet posle svog prethodnog života i govorila kako je zatekla spektakularni bal na kojem su svi nosili odeću iz XVII veka. Moja klijentkinja je videla više od stotinu ljudi koji su došli da proslave njen povratak. Detaljno su reprodukovali vreme i mesta koja je volela da bi mogla da „u stilu” započne proces obnavljanja.

Dakle, doček povodom povratka kući odvija se u dva okruženja. Jedna mogućnost je da nekoliko duša na vratnicama dočeka dušu koja se vraća, a onda je prepuste njenom vodiču, koji je sprovodi kroz početnu orijentaciju. Druga i češća mogućnost je da odbor za doček čeka da se duša vrati u svoju duhovnu grupu. Ta grupa može da bude izolovana u učionici, okupi se u hramu sa stubovima ili sedi u bašti, a dušu koja se vraća mogu da dočekaju i mnoge grupe duša u atmosferi fakultetske aule. Duše koje prolaze pored drugih grupa na povratku u svoju često ističu da ih druge duše s kojima su bile povezane u prošlim životima pozdravljaju osmesima i mahanjem.

Način na koji neki klijent posmatra okruženje svoje grupe duša zasniva se na stepenu razvoja duše. Iako su sećanja na atmosferu školske učionice uvek vrlo jasna, u duhovnom svetu obrazovni smestaj zavisi od nivoa razvijenosti duše. Činjenica da se neka duša inkarnira na Zemlji još od kamenog doba ne predstavlja garanciju za velika dostignuća. U svojim predavanjima često spominjem jednog klijenta kojem je bilo potrebno 4.000 godina da konačno savlada ljubomoru. Mogu da kažem da on danas nije ljubomorna osoba, ali nije mnogo napredovao u borbi protiv svoje netolerancije.

Nekim učenicima potrebno je više vremena da savladaju neke lekcije, baš kao i u ovozemaljskim učionicama. S druge strane, sve napredne duše su stare duše što se tiče znanja i iskustva.

U knjizi *Putovanje duša*, u grubim crtama sam podelio duše na početničke, srednje razvijene i napredne i dao primere za svaki nivo, objasnivši da u tim kategorijama postoje i fine nijanse razvoja. Uopšteno govoreći, grupe duša sastoje se od duša koje su na približno istom nivou razvoja, iako svaka od njih ima svoje vrline i mane. Te osobine uravnotežuju grupu.

Duše pomažu jedna drugoj u analizi i prihvatanju informacija koje su stekle u životnim iskustvima, kao i sa proučavanjem načina na koji su se nosile sa osećanjima svog tela domaćina koja su direktno povezana sa tim iskustvima. Analizira se svaki aspekt

života, a duše u grupi čak i glume određene uloge da bi pomogle jedna drugoj da bolje shvate određene situacije. Kad duša dostigne srednji nivo razvoja, ona počinje da se specijalizuje za neko područje interesovanja u kojem je pokazala posebnu veštinu. O tome ću detaljnije govoriti u narednim poglavljima.

Jedan veoma značajan aspekt mog istraživanja bilo je otkriće boja energije duša u duhovnom svetu. Te boje su povezane sa nivoom razvijenosti duše. Ta saznanja, do kojih sam dolazio polako tokom mnogo godina, predstavljala su mi pokazatelj nivoa razvijenosti mojih klijenata i koristila mi i za identifikaciju duša koje moji klijenti vide oko sebe u stanju transa. Otkrio sam da potpuno bela boja obično označava mladu dušu, a kako duša napreduje, njena energija postaje gušća i menja boju u narandžastu, žutu, zelenu i na kraju različite nijanse plave boje. Pored tih osnovnih boja aure, u svakoj grupi javljaju se suptilne mešavine boja aureole koje govore o karakternom aspektu svake duše.

U nedostatku boljeg sistema, klasifikovao sam razvoj duša počevši od početničke koja je na prvom nivou, pa sve do majstorske na šestom nivou. Te veoma napredne duše su tamnoljubičaste boje. Verujem da postoje i viši nivoi, ali je moja spoznaja o njima ograničena zato što dobijam izveštaje od ljudi koji se još uvek inkarniraju. Iskreno rečeno, ne dopada mi se izraz „nivo” za identifikaciju razvoja duše zato što ta odrednica ne pokazuje sve raznolikosti razvoja koje duše postižu u svakoj fazi. Ipak, bez obzira na to, moji klijenti koriste reč „nivo” da bi opisali gde se nalaze na lestvici učenja. Oni su vrlo skromni kad je reč o njihovim uspesima. Ali, bez obzira na moju procenu, nijedan klijent neće za sebe izjaviti da je napredna duša. Kad izađu iz hipnotičkog transa i kad njihov svestan, samozadovoljan um ponovo preuzme kontrolu, klijenti su mnogo manje uzdržani.

Dok se nalaze u nadsvesnom stanju tokom hipnoze, klijenti mi govore da se u duhovnom svetu ni na jednu dušu ne gleda kao na manje vrednu u odnosu na bilo koju drugu dušu. Svi se mi nalazimo u procesu transformacije u nešto veće od našeg trenutnog stanja prosvetljenosti. Svako od nas poseduje neke svoje kvalifikacije da na neki način doprinese celini, bez obzira na to koliko se mučimo pokušavajući da savladamo svoje lekcije. Kad to ne bi bilo tako, ne bismo ni bili stvoreni.

Na osnovu onoga što sam rekao o bojama koje označavaju nivo napredovanja, nivoima razvoja, učionicama, učiteljima i učenicima, moglo bi da se lako pretpostavi da u duhovnom svetu postoji

hijerarhija. Ipak, po iskazima mojih klijenata, taj zaključak bi bio potpuno pogrešan. Ako bi uopšte i moglo da se govori o nekoj hijerarhiji u duhovnom svetu, to je hijerarhija u mentalnoj svetlosti. O vlastima na Zemlji razmišljamo u terminima borbe za moć, ratova za osvajanje novih teritorija i kontrole pomoću upotrebe krutog niza pravila unutar strukture. U duhovnom svetu postoji struktura, ali u suptilnoj matrici saosećanja, sklada, etike i morala, koji su daleko iznad nivoa koji praktikujemo na Zemlji. Po mom iskustvu, u duhovnom svetu postoji i dalekosežni, centralizovani odsek zadužen za zadatke duša. Ipak, tu vlada sistem vrednosti u kojem prevlađuju beskrajna ljubaznost, tolerancija, strpljenje i apsolutna ljubav. Kad god govore o tome, moji klijenti osećaju poniznost.

U Tusonu imam jednog starog prijatelja sa koledža koji je ikonoklast i koji se celog svog života suprotstavlja svim autoritetima. I ja sam mogu da se poistovetim s tim stavom. Taj moj prijatelj smatra da je dušama mojih klijenata „ispran mozak” tako da veruju da imaju kontrolu nad svojom sudbinom. On je ubeđen da nikakav autoritet – pa čak ni onaj duhovni – ne može da postoji bez korupcije i zloupotrebe privilegija. Moje istraživanje otkrilo je previše reda tamo gore i to mu se ne sviđa.

Ipak, svi moji klijenti veruju da su u prošlosti imali mnogo izbora i da će se tako nastaviti i u budućnosti. Napredak kroz preuzimanje lične odgovornosti ne uključuje dominaciju ili rangiranje po statusu, već prepoznavanje potencijala. U životu između života oni svugde vide integritet i ličnu slobodu.

U duhovnom svetu, niko nas ne prisiljava da se ponovo inkarniramo niti da učestvujemo u grupnim projektima. Ako duše žele samoću, mogu da je imaju. Ako ne žele da napreduju u svojim zadacima, i to se poštuje.

Jedan klijent mi je rekao: „Jednostavno sam ‘proklizao’ kroz mnoge lake živote i to mi se sviđa zato što nisam želeo da naporno radim. Sad će se to promeniti. Moj vodič kaže: ‘Mi smo spremni kad si ti spreman.’” Slobodna volja je toliko snažna da će nam, ako iz nekih ličnih razloga nismo spremni da posle smrti napustimo astralni plan Zemlje, naši vodiči dozvoliti da ostanemo sve dok ne budemo spremni da se vratimo kući.

Nadam se da će ova knjiga pokazati da imamo mnogo izbora kako u duhovnom svetu tako i izvan njega. Što se tiče tih izbora, vrlo mi je vidljiva snažna želja većine duša da dokažu da su zaslužile poverenje koje im je ukazano. Od nas se i očekuje da ćemo u tom procesu grešiti. Želja za kretanjem ka većem dobru i spajanjem sa

Izvorom koji nas je stvorio je primarni motiv duša. Duše osećaju poniznost i radost zbog toga što im je pružena mogućnost da se inkarniraju u fizičkom telu.

Često mi je postavljano pitanje da li moji klijenti tokom seanse vide Izvor stvaranja. U uvodu sam rekao da je moje kretanje uzvodno prema Izvoru ograničeno zbog ograničenja koje nameće rad sa ljudima koji se još uvek inkarniraju. Napredni klijenti govore o trenutku spajanja kad će se priključiti „Najsvetijima”. U toj sferi guste ljubičaste svetlosti postoji sveznajuće Prisustvo. Ne mogu da kažem šta sve to znači, ali znam da to Prisustvo osećamo kad izlazimo pred svoje Veće Staraca. Jednom ili dva puta između života posećujemo tu grupu viših bića koja se nalaze korak ili dva iznad naših učitelja-vodiča. U svojoj prvoj knjizi izneo sam nekoliko primera tih sastanaka. U ovoj knjizi detaljnije ću opisati kako izgledaju odlasci kod tih Majstora koji su najbliža veza sa Tvorcem koju sam uspeo da pronađem.

Tu duša doživljava još viši nivo božanske spoznaje. Moji klijenti tu energetsku silu nazivaju „Prisustvo”. Članovi Veća nisu sudije, niti je to sudnica u kojoj se dušama sudi zbog počinjenih zločina, mada moram da priznam da mi ponekad neke duše kažu da se kad izlaze pred Veće osećaju kao da se nalaze u kancelariji direktora škole. Članovi Veća žele da sa nama razgovaraju o našim greškama i o tome šta možemo da učinimo da bismo ispravili svoje negativno ponašanje u sledećem životu.

Ovde počinje da se razmišlja o odgovarajućem telu za naš sledeći život. Kad se približi vreme ponovnog rođenja, odlazimo u prostor u kojem pregledamo tela koja bi mogla da odgovaraju našim ciljevima. Tu možemo da pogledamo u budućnost i da isprobamo različita tela pre nego što donesemo konačnu odluku. Duše dobrovoljno biraju nesavršena tela i teške živote da bi razrešile svoje karmičke dugove ili radile na različitim aspektima neke lekcije s kojom su imale problema u prošlosti. Većina duša prihvata telo koje joj je ponuđeno u prostoriji za izbor, ali duša može i da odbije ono što joj se nudi, pa čak i da odloži da se ponovo inkarnira. Duša takođe može da zatraži da na neko vreme ode i na neku drugu fizičku planetu osim Zemlje.

Kad prihvatimo novi zadatak, često se dešava da nas pošalju na pripremni kurs da bismo zapamtili određene znakove i tragove koje ćemo prepoznati u svom budućem životu, i to posebno one koji se odnose na trenutke kad nam u život ulazi naša primarna srodna duša.

Konačno, kad dođe vreme za povratak, privremeno se opraštamo od svojih prijatelja koji nas prate do mesta sa kojeg krećemo natrag na Zemlju. Duša se spaja sa svojim domaćinom u materici majke posle oko tri meseca trudnoće jer je tada mozak dovoljno razvijen i ona može da počne da radi s njim pre rođenja. U fetusu može da i dalje razmišlja kao besmrtna duša dok se privikava na funkcije mozga i „drugo ja” svog domaćina. Posle rođenja stvara se amnezija kojom se blokiraju sećanja i duša spaja svoj besmrtni karakter sa privremenim ljudskim umom, stvarajući tako kombinaciju osobina nove ličnosti.

Da bih došao do uma duše, koristim sistematski pristup koji se sastoji od niza vežbi za klijente u ranim fazama hipnotičke regresije. Ta procedura je osmišljena tako da postepeno izoštri sećanja klijenta na prošlost i pripremi ga za kritičku analizu slika života u duhovnom svetu s kojim će se susresti. Posle uobičajenog preliminarnog razgovora, vrlo brzo uvodim klijenta u hipnotički trans. Moja tajna leži u produbljivanju hipnoze. Tokom mnogo godina eksperimentisanja, shvatio sam da uobičajeno *alfa* stanje hipnoze nije adekvatno za dostizanje nadsvesnog stanja uma duše. Da bih to postigao, moram da odvedem klijenta u dublje, takozvano *theta* stanje hipnoze.

Govoreći o metodologiji, moram da naglasim da ponekad utrošim i do sat vremena na duge vizualizacije koristeći u njima slike šuma i morske obale, a zatim odvodim klijenta u godine njegovog detinjstva. Postavljam mu detaljna pitanja o stvarima kao što su nameštaj u njegovoj kući kad je imao dvanaest godina, omiljeni deo odeće u uzrastu od deset godina, igračka koju je najviše voleo kad je imao sedam godina, pa čak i najranija sećanja iz detinjstva u uzrastu od dve do tri godine. Sve to radim pre nego što ga odvedem u majčinu utrobu, i tada mu postavim još neka pitanja, a onda nakratko ulazimo i u njegov prošli život pre ovog sadašnjeg. Kad klijent prođe kroz prizor smrti u tom životu i stigne do vratnica duhovnog sveta, moj most je završen. To neprestano stanje hipnoze koje se produbljuje tokom tog prvog sata, utiče na klijentov osećaj odvojenosti od okruženja na Zemlji.

Klijent je takođe pripremljen za davanje detaljnih odgovora tokom mog intenzivnog ispitivanja o duhovnom životu. To traje još dva sata.

Klijenti koji izlaze iz transa pošto su se mentalno vratili kući imaju na licu izraz strahopoštovanja mnogo dublji nego kad prođu običnu regresiju u prošle živote. Tako, na primer, jedan klijent mi

je rekao: „Duh ima raznolikost i složeni fluidni kvalitet koji je izvan moje sposobnosti tumačenja.” Mnogi moji bivši klijenti pišu mi da im je pogled koji su bacili na večni život promenio život. Evo jednog takvog pisma:

Kad sam saznao koji je moj istinski identitet, ispunio me je neopisiv osećaj radosti i slobode. Bio sam zapanjen činjenicom da je ta spoznaja sve vreme bila u mom umu. Susret sa mojim majstorima učiteljima koji ne osuđuju doveo me je u predivno stanje. Došao sam do shvatanja da je jedina važna stvar u ovom materijalnom životu način na koji živimo i na koji se odnosimo prema drugim ljudima. Okolnosti našeg života ne znače ništa u poređenju sa saosećanjem i prihvatanjem drugih. Sada više nemam samo osećaj već i spoznaju toga zašto sam ovde i kuda ću otići posle smrti.

U ovoj knjizi predstavljam svoja otkrića kroz šezdeset i sedam slučajeva i brojne citate, kao novinar i glasnik. Pre nego što započnem svoje predavanje, publici uvek naglasim da je ono što ću im reći moja istina o našem duhovnom životu. Postoji mnogo vrata koja vode ka istini. Moja istina dolazi iz velike mudrosti sakupljene od mnoštva ljudi koji su mi tokom niza godina oplemenili život kao klijenti. Ako se nešto od onoga o čemu govorim ne slaže sa vašim stavovima, verom ili pogledom na svet, molim vas da uzmete ono što vam odgovara a odbacite ostalo.